

За другари имахъ двама изпитани ловци. Съ насъ взѣхме 4—5 кучета. Минавайки презъ единъ горски гжстакъ, кучетата изтичаха напредъ, заобиколиха единъ храстъ и съ яростъ се нахвърлиха къмъ него. Лаяха силно, но нито едно не се впусна къмъ храста. Разбрахме, че има голѣмъ ловъ. И наистина, следъ малко храста се разтърси — показа се рунтавата глава на една голѣма мечка. Настрѣхнахме всички. Кучетата се кжсаха отъ лай, но никое не смѣеше да нападне. Мечката излѣзе отъ храста, разтърси рунтавото си тѣло, изрѣмжа силно и клекна на заднитѣ си крака. Ние чакахме съ заредени пушки. Въ това време отъ храста се показаха две рунтави главички. Следъ малко две малки мечета боязливо се приближиха къмъ майка си. Мечката вече не обръщаше внимание на кучешкия лай. Стана и трѣгна, като отъ време на време силно подушаше съ разширени ноздри. Ние, добре прикрити, издебнахме моментъ и почти едновременно изпратихме 3 куршума въ голѣмото мечешко тѣло.

Дивъ ревъ се изтрѣгна изъ грѣдитѣ на наранения звѣръ. Кучетата окуражени нападаха по-смѣло. Мечетата силно изплашени, се притискаха къмъ падналата, смъртно наранена мечка, хванаха се здраво за нея и не я пускаха. А тя виждайки края на своя животъ, притисна силно къмъ грѣдитѣ малкитѣ си рожби и така завърши. Когато пристѣпихме понапредъ, мечката — майка бѣше вече трупъ. Малкитѣ мечета съ сила издърпахме отъ прегрѣдкитѣ на мъртвата имъ майка. Тежко стана на всички ни. Ние бѣхме истински убийци на една майка.

Малкитѣ мечета сж много интересни. Тѣ сж почти като малки деца: игриви, подвижни, катератъ се по дърветата, борятъ се и какви ли лудории не вършатъ. Въ водата плуватъ отлично. Ако нѣкой човѣкъ имъ предложи храна, взиматъ я, но когато ги расърдатъ лесно ставатъ неприятели, като рѣмжатъ и си показватъ зѣбитѣ.

Мечетата бозаятъ 8—9 седмици. Тѣ винаги ходятъ съ майка си. Въ това време и мъжката меч-